

jo også nogle modsætningsforhold til nogle lejere, som ikke kan forstå det. Det må vi også se på.

Administrationen af papirvældet i byfornyelsesloven har vi tit talt om at vi skal forenkle, og kan det lykkes, er det godt. Fremskridtspartiet deltager umådelig gerne i et arbejde på det område.

Og så kan jeg jo ikke lade være med at sige til boligministeren – det var hr. Poul Nødgaard, der gav anledning til det – at Fremskridtspartiet ikke vil være med til at diskutere, at alt det, vi i fællesskab sparer ved at begrænse udgifterne og lægge ansvaret for det, kommunerne bevilger, over på kommunerne, sender vi med som et ekstra bloktilskud til kommunerne. Det var det, hr. Nødgaard gav udtryk for.

Dér stopper festen for Fremskridtspartiet. Vi vil altså begrænse udgifterne, og vi vil lade kommunerne tage ansvaret for de projekter, de godkender, og hvis de godkender noget ud over det, vi er blevet enige om – det kan være det ene eller det andet beløb eller det ene eller det andet system – så må de selv bære udgifterne til fornyelsen.

Til sidst vil jeg sige, at jeg håber, at boligministeren i den redegørelse, som jeg kan forstå at vi skal have, og som jeg kan forstå at alle Folketingets partier ser lige meget frem til, vil behandle andre emner end dem, som boligministeren har med i sit debatoplæg, og også vil lytte til de røster, der har været her i salen.

I Fremskridtspartiet er der i hvert fald tre hede ønsker, og boligministeren kender dem, for jeg har fremsat dem direkte for boligministeren, og jeg har også gjort det over for fem, seks, syv tidligere boligministre.

Og det kan ikke nytte noget, at man vil nægte, at det er et problem, at kommunerne kan råde over ejendommene. Den sidste sag, vi har set, er fra København, hvor man ligefrem eksproprierer 30 pct. af ejendommene, og det kan ikke være et undtagelsestilfælde, for så har man gjort undtagelsen i loven til det generelle, og så er vi nødt til at se på det.

Og det skisma, der ligger i, at man kan få byforny et ejendom, uden at det får konsekvenser for lejen i de første 5 år, synes jeg også bør diskuteres.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, fru Kirsten Jacobsen rammer et centralt problem, når hun nævner, at nogle ejendomme bliver så dårlige, at det kan blive over-

ordentlig dyrt at bevare dem. Men dér må jeg så gøre opmærksom på, at årsagen til, at mange privatejede ejendomme kommer i en så dårlig tilstand, at det bliver så skrækkelig dyrt at foretage en bevarende byfornyelse, jo er, at vi ikke har fået sikret en ordentlig pligt til vedligeholdelse af de private udlejningsejendomme.

Dér ligger jo i virkeligheden hovedproblemet, som skyldes fortidens synder – det her bør hr. Erling Oxdam også lytte til – og problemet er altså, at vi også skal se byfornyelseslovgivningen i sammenhæng med de forpligtelser til vedligeholdelse, som burde være gennemført for længst og med konsekvens for udlejningsbyggeriet.

Det håber jeg også er en problemstilling, som kan komme med i det her, for det kan selvfølgelig ikke være rimeligt, at det offentlige skal være med til at rette op på skader, som ikke burde være opstået. Så jeg er glad for, at det bliver nævnt, og det vil vi i hvert fald arbejde for fra Enhedslistens side.

Så vil jeg sige, at boligforeningernes og boligselskabernes indsats på det her område bør fru Kirsten Jacobsen have respekt for. Men jeg vil også sige, at det godt kan være, at der f.eks. på Vesterbro her i København burde være adgang til, at beboerne kunne organisere sig i en ny boligforening for Vesterbro kvarteret, således at de ad den vej kunne få den direkte demokratiske medindflydelse på tingene, som de vil få ved at have deres egen boligforening.

Derfor kan det godt være, at vi i forbindelse med byfornyelsen skal se på, om loven om almennyttigt boligbyggeri bør ændres således, at de berørte beboere direkte kan danne deres egen boligforening.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er jo dejligt, når man kan inspirere hinanden, og nu mente hr. Keld Albrechtsen, at jeg havde ramt et centralt punkt, og det gjorde hr. Albrechtsen også.

I den anledning vil jeg sige til boligministeren, at noget af det, vi også bør se på, er jo, om det er mammutbyfornyelsesselskaberne og alle de fine herrer, der skal bestemme graden af byfornyelse, eller det er lejerne.

Det, jeg synes er trist, er, at lejere, som har været vant til at bo i et kvarter i umådelig mange år, og som egentlig er tilfredse med en mindre luksuriøs lejlighed, bare den ligger godt og centralt og man har nogle gode naboer, er nødt